

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 21/904

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 februari 2022 in de zaak tussen

Stichting Behoud Wilhelminapark en Geesten, te Oegstgeest, eiseres
(gemachtigde: Ir. J.C. Geluk),

en

het college van burgemeester en wethouders van Oegstgeest, verweerder
(gemachtigde: mr. S. Matters).

Procesverloop

Op 13 maart 2020 heeft eiseres op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) verzocht om openbaarmaking van documenten die betrekking hebben op de totstandkoming van een hernieuwd bestemmingsplan Wilhelminapark en Geesten.

Bij besluit van 28 mei 2020 (het primaire besluit) heeft verweerder besloten om het Wob-verzoek gedeeltelijk toe te wijzen.

Op 25 januari 2021 heeft eiseres bij de rechtbank beroep ingesteld wegens het niet tijdig beslissen op bezwaar.

Bij besluit van 29 januari 2021 heeft verweerder alsnog een besluit genomen en het bezwaar van eiseres gegrond verklaard. Bij besluit van 23 maart 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder het besluit van 29 januari 2021 aangevuld.

Eiseres heeft aanvullende stukken ingediend.

Ten aanzien van enkele op de zaak betrekking hebbende stukken heeft verweerder een beroep gedaan op artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (de Awb) en medegedeeld dat alleen de rechtbank van die stukken kennis mag nemen. De rechtbank heeft, in een andere samenstelling, geoordeeld dat de kennisneming van die stukken tot de rechtbank beperkt moet blijven. Eiseres heeft de rechtbank toestemming verleend mede op grond van die stukken uitspraak te doen.

De zitting heeft op 8 december 2021 plaatsgevonden via een Skypeverbinding. Eiseres liet zich vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek met toepassing van artikel 8:64, eerste lid, van de Awb geschorst. Met toestemming van partijen is een nader onderzoek ter zitting achterwege gebleven.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder openbaarmaking van de passages, waaraan de weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, onder b, e en onder g, van de Wob ten grondslag ligt, heeft mogen weigeren.

8. Verder is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat er meer documenten aanwezig zijn. Zoals de hoogste bestuursrechter heeft overwogen, is het, wanneer een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer onder hem berust en een dergelijke mededeling niet ongeloofwaardig voorkomt, in beginsel aan degene die om informatie verzoekt om aannemelijk te maken dat, in tegenstelling tot de uitkomsten van het onderzoek door het bestuursorgaan, dat document toch onder het bestuursorgaan berust.⁴ Ter zitting heeft verweerder zijn werkwijze toegelicht. Naar aanleiding van het door eiser ingediend inzageverzoek heeft er grondig (archieff)onderzoek plaatsgevonden. Hierbij is gezocht naar de zoektermen: 'geest', 'geesten', 'gebiedsvisie', 'bestemmingsplan', 'metafoor', 'atelier', 'oudendal', 'rivierduinen' en 'provincie'. Verweerder heeft zowel op zoekterm als op relevante contactpersonen gezocht in de mailboxen van de medewerkers van het projectmanagement. Daarbij zijn van de projectschijf de relevante directories en hun submappen geraadpleegd en is het zaakstelsel van de gemeente doorzocht op relevante dossiers. Hiermee heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank blijk gegeven van een voldoende en zorgvuldig onderzoek. Het standpunt van verweerder dat er geen projectverslagen zijn opgemaakt van de projecten Endegeest en Overgeest en de projectverantwoordelijke waarschijnlijk alleen mondeling verslag aan de wethouder heeft gedaan, vindt de rechtbank met eiseres bijzonder, maar eiseres heeft niet aannemelijk kunnen maken dat er wel projectverslagen zijn gemaakt en dat die onder verweerder berusten.

9. Voor zover eiseres aanvoert dat er meer documenten zouden moeten zijn, oordeelt de rechtbank dat de enkele stelling dat het ongeloofwaardig voorkomt dat er niet meer stukken zijn, onvoldoende is om te kunnen spreken van een concreet aanknopingspunt dat er meer stukken zouden (moeten) zijn.

10. Het beroep is ongegrond.

Conclusie

11. Het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar is niet-ontvankelijk. Het beroep voor zover gericht tegen het bestreden besluit is ongegrond.

12. Er zijn geen voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten. Niet gebleken is dat eiseres kosten heeft gemaakt voor beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

⁴ Zie de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 november 2020, (ECLI:NL:RVS:2020:2753).